

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

nr. 4.

Parkland, Wash. 28de Jan. 1898.

8de Aarg.

Til en ung Ven.

Min Venne er, a hvem Du,
 Si Gud vil dig bevare!
 Thi saerligt det Satans Storm
 For dig har sat en Storm.
 Men sig, hvad Hverken har sagt,
 Naar Satan vil forlede:
 Dig, onde Mand, du har et Mags!
 Min Gud er her tilstede.

Snart drager du i Verden ud,
 Dit Varnshjelm skal bære:
 Al, glem da ei den gamle Gud,
 Som er — som blir din Fader!
 Guds, hvad vor Hjerter for os led!
 Langt idag det i Minde
 „Jublingst er alt,” til Sattigbed
 Kan alle Velen finde.

Naar Du i Verden er borte,
 Or Hilt fra Slagt og Dømmet;
 Si Lygt af Hjerter Moder, som,
 Og Sønner Dig forlømmer,
 Du mindes ham som siger: „Ja!”
 Jeg Seien er og Høst!
 Sam sid til mig, Du Lygt skal ha,
 Kvist mig Wang er glæde.
 Jens C. Helsing.

Hjertet og Kristendommen.

„Seer dit hjerte fremfor
 alt det, der fortales; thi
 det udgaar livet.” (Ciblor.
 4, 21.)

I den legemlige organisme er hjertet ligesom livets midtpunkt, silden, hvorfra blodet som en livets strøm flyder ud til legemets forskjellige dele og meddeler næring, varme og liv. Blikt hjertet sagt, da er det hele legeme sagt. Ophører hjertets virksomhed, — er dets livs udstrømning — da ophører livet, og mennesket er dødt. Derfor kunde man sige ogsaa i henseende til legemet: „Seer dit hjerte fremfor alt det, der fortales; thi livet udgaar fra det.”

Men disse ord fra vismandens mund man tager i en høiere aandelig betydning — og i denne betydning er hjertet det aandelige livs midtpunkt, drivkraften for menneskets aandelige liv i dets forskellige foreninger, silden, hvorfra det aandelige liv fremstrømmer; fra hjertet faar livet ligesom stødet til den retning, det kommer til at tage. Som hjertet er, saa blir livet; er det sagt, da blir det aandelige liv sagt og fortrækket; ophører dets virksomhed, da er mennesket aandelig død. — Derfor er hin vismandens formaning af første vigtighed: „Seer dit hjerte fremfor alt det, der fortales; thi livet udgaar fra det.”

Fra det udgaar troensliv, som er hjertets freidige hengivelse til den usynlige Gud, dets tillidsfulde griben og tilgivelse af den usynlige Guds naadegjerninger, hans ord og løfter til os, saa alt dette blir som nærværende for os.

Fra det udgaar haabets liv, som er hjertets glade forventning af de kommende goder, dets tillidsfulde Huen henimod opfyldelsen af de herlige forjættelser, hjertelighedens Gud har givet os, og ligesom dette haab bringer fremtiden og evigheden nær hen til os, forvandler det paa samme liv de nærværende lidelser og kval til noget fjært, ligesom frubærende, saa man lettere kan bære dem. Man er glad i Haabet og derfor taalmodig i trangens Kam. 12, 12.

Fra det udgaar kjærlighedslivet, som er hjertets indestlige, naive samfund med den usynlige Gud. Kjærligheden — siger apostelen — er kjærlighed af disse tre — den er kjærligheden. Uden kjærligheden har troen intet værd, uden den har haabet tabt sin glans. Men denne kjærlighed er kun der, hvor hjertet er gædet af den himmelske kjærlighed, „kædet” af Kristi kjærlighed, som det maas udbrude: „Jeg elsker ham, fordi han elskede mig først.”

Fra hjertet udgaar saaledes baade troens liv, haabets liv og kjærlighedens liv; men da troen og haabet man bære til Gud, i Pet. 1, 21, og den rette kjærlighed kun er den, der har sit udgangspunkt fra Gud, som selv er kjærlighed, — saa kan der i fortvælsede siges, at fra hjertet udgaar gudslovet, livet i Gud, og dette liv er betinget af, at Guds Naad bær i hjertet, har forvandler det til et Guds tempel, hvor den lærnige Gud borstet i tro, i haab og i kjærlighed.

Men fra hjertet kan ogsaa udgaar et ganske andet liv.

Fra det kan udgaar et dømtroens liv, et liv, som har sluppet troen paa Gud, som i tvil og vantro har vendt sig bort fra den levendegjørende Gud, vendt sig bort fra hans ord og forjættelser, som man vender sig bort fra meningsløse tabler.

Fra det kan udgaar et luntenhedens, et ligegyldighedens liv, et liv, som har sluppet haabet, har tabt sin egen for det aandelige og det evige, ladt sin egen for alt høiere liv — som er fanstet den i dødsbed og slægt.

Fra det kan udgaar et egenkjærlighedens liv, som er kjærlighedens livets modfærdning, et liv, som har sluppet Gud og hans kjærlighed, et liv, i hvilket man har vendt tanken blot paa sig selv, gjort sig selv til sin gud, idet man lever sig selv og ikke Gud, leder blot for sin egen tilfredshed og i sig — blot for et behage sig selv. Egenkjærligheden er kjærlighedens vrangbetjente, den er kjærlighedens død.

Fra hjertet kan saaledes udgaar baade dømtroens, ligegyldighedens og egenkjærlighedens liv. Men da dømtro, luntenhed og egenkjærlighed ikke er Guds betingninger i menneskehjertet, men hans betingninger, som beretter i mørket, kjærligheden Satan, — saa kan man i fortvælsede siges, at fra hjertet kan udgaar et liv i Satan, et liv under hans herredømme, som hans træl. Men dette liv forstærker menneskets hjerte, og fordi det er et liv i adskillelse fra Gud, som alene er livet og livets kilde, kan det et saadant liv i dybere betydning ikke bære liv, men død, aandelig død.

Se derfor, hvor fornøden det er at bevare sit hjerte; thi fra det udgaar livet i Gud, det aandelige liv der, som engang skal fuldendes i det evige liv hinside; eller fra det udgaar livet i Satan, den aandelige død, som engang skal munde ud i den evige død. Som hjertet er, saa blir livet. Et hjerte urent, saa vil livet blive urent. Et berømt hjerte rent, da vil ogsaa livet blive rent. Hvor alvorlig bør derfor alle kristne søle sig tilkønde til at værne om hjertets renhed, dets tro, dets haab og dets kjærlighed. Hvor hellig bør alle forpligtelsen hertil haas for dem, saa der af denne livsbryd kan fremgaa — ikke et sivilt, et livets vrangbetjente, men — et sandt Gud velbehageligt liv.
 R. X.

Quiler Kristendommen paa historisk Grund?

(Af Prof. R. C. Soren.)

Dette er et Spørgsmaal, som i vor Tid gjør sig gjældende og vil have Svaret, og som det derfor er af Vigtighed for enhver kristen, som maatte have Anledning dertil, at sætte sig ind i.

Da nu Jesu Kristi Person og Gjerning er den Grundbold, hvorpaa Kristendommen hviler, og hvormed den

haar og falder, saa vil jeg sa. B. bekvare det Spørgsmaal: Er Jesus Kristus en historisk Person? Med andre Ord: har han virkelig været til? Og, i saa Fald, naar levede, stredte og døde han? Det siger sig selv, at hvis Kristus ikke har været til, saa er der heller ingen Grundbold for Kristendommen. Kristendommen haar og falder med Kristus.

Der er vel neppe nogen, der medtelle gjør Beretning paa historisk Indsigt, som nu mere negler, at han levede, virkede og døde i den Tid, da han den Naade, som tilkom ham. Men der er i vore Dage dog ikke saa saa, som enten af Ondskab eller Uvidenhed søger at indbilde folk, at Kristus er en mytisk Person og Kristendommen en Mytisme i Lighed med den nordiske Astro. Og da det her er saadanne, som gjør sig brede lige overfor de usynlige, saa er det saa meget nødvendigt, at folk saar se, at Kristendommen ikke er gædet ud af Luften.

At det nye Testaments Skrifter og især af Evangelierne hender vi jo alle til, naar Kristus blev født, hans Virksomhed og Død. At disse Beretninger er troværdige og paalidelige skal jeg senere bevise. Men da Spørgsmaalet paa nærværende Stadium ikke er, om hvad det nye Testaments, beviser, men om vi kan stole paa dets Vidnesbyrd saa gjælder det at undersøge, om andre Forfattere fra sin Tid, og det saadanne Forfattere, som ikke kunde have nogen Interesse af at gøre Vidnesbyrd for Kristendommen, men heller det modsatte, hadsøker det nye Testaments Beretninger om Kristus, hvad hans historiske Virkelighed angaar. Og her er et heldig tilfælde; thi de gjør det. De, som nu engang ikke vil antage det nye Testaments Vidnesbyrd for Kristi Personens historiske Vidnesbyrd, vil vel — forbeholdentlig — lade Herdernes Vidnesbyrd gjælde.

Flavius Josefus, en berømt jødisk Historikskriver og af kongelig Herkomst, født Kar 37 i Jerusalem og død cirka Kar 97 efter Kristus, har skrevet to store Godedrifter, som vi endnu har, og som bærer Titlerne „Jødiske Antikviteter” og „Den jødiske Krig”. Det første Brev kom ud Kar 75 og det sidste Kar 93 efter Kristus, ogsaa i det høiere Lun 42 Kar efter Kristi Korsfættelse og i Apostelen Johannes's Sebetid. Man er

ikke Vis paa, naar Josefus døde, men det skal være sikkert, at han overlevede Agrippa den 2den, som døde Aar 97.

Under Krigen med Romerne og Beleiringen af Jerusalem, som jo blev indtaget og ødelagt tillige med andre Steder og Byer 70 Aar efter Kristus, var Josefus en af de jødiske Generaler. Han var derfor Öienvidne til, hvorledes Guds Ords Spaadomme om Jerusalems og Tempels Ödeläggelse gik i Opfyldelse, hvilket han da ogsaa omtaler. Hermed kan vi nu ikke opholde os; men lad os höre, hvad han siger om Kristus i 8de Bog, 3de Kapitel af "Antikviteterne". Idet han taler om Pontius Pilatus's Ophold i Jerusalem, og hvad han der foretog sig, siger han videre:

"Nu fremstod paa den Tid Jesus, en vis Mand — om han kan kaldes et Menneske; thi han gjorde underlige Gjæringer — en Lærer for sande Mennesker, som antog Sandhed med Glæde. Han drog over til sig mange baade af Jøder og Hedninger. Han var Kristus. Og da Pilatus paa Opfordring af de fornemste Mænd blandt os havde dömt ham til Döden paa Korsen, holdt dog de fast ved ham, som havde elsket ham fra Begyndelsen; thi han viste sig igjen levende for dem paa den tredje Dag, saaledes som Guds Profeter havde forudforkyndt disse og mange andre forunderlige Ting om ham. Og de kristnes Sekt, saaledes kaldet efter ham, er ikke uddöd til denne Dag."

Saaledes skriver Jöden Josefus, som var af Parisaernes Sekt og selv ikke troede paa Jesus ifölge Origenes's Vidnesbyrd. Han har maattet stadfæste Sandheden af det nye Testamentes Beretninger om Jesus i denne Bog.

Men nu har der reist sig Tvil om dette Steds Egthed. Det har været sagt, at det er interpoleret (indskudt) efter Josefus's Död af en eller anden kristen, som indsaa, hvor vigtigt det var at have et Vidnesbyrd af en Forfatter som Josefus, der stod i den höieste Anseelse baade blandt Jøder og Hedninger. Hvorledes forholder det sig hermed? Er det virkelig en Interpolation? Det vil vist löne Umagen at gjøre en Stans her for at undersøge dette Steds Egthed.

Det er maaske ikke afveien at lændskikke den Bemærkning, at det er et Faktum, at alt fra gammel Tid af, som stadfæster Guds Ords Udsagn, har dets Fiender altid været færdige til at drage i Tvil og erklære: "ogte, selv om

Boviserne har været aldrig saa uomtvistelige. Ja, de har gaaet saa vidt, at ingen Bog og ingen historisk Begivenhed fra Fortiden kunde bestaa den Pröve, som de vil have anvendt, naar Spørgsmaalet er om de hellige Skrifter's Egthed. Den, som vil forvise sig herom, læse blot Tischendorfs Bog, "Naar blev vore Evangelier forfattede"?

Men hvad dette Sted angaar, saa er det ikke blot Kristendommens Fiender, men ogsaa sande, som maa anlages for at være dens varme Venner, som i mere eller mindre Grad har draget det i Tvil. Jeg vil derfor i det efterfølgende fremholde de Grunde, som bevæger min Ringhed til at tro, det er egte, og til lige deres Indvendinger, som har draget det i Tvil, at Läseren kan döme for sig selv. Grunden er ikke den, at vi absolut behøver dette Vidnesbyrd til at stadfæste det nye Testamentes Udsagn, men at Folk kan se, hvor lidet der skal til for dem, som vil gjælde for upartiske Historikere, til at forkaste et Steds Egthed, især hvis det stadfæster Kristendommens Sandhed.

Alle, som har kunnet bringe Vidnesbyrd for Egtheden af dette Sted af Josefus, og hvis Vidnesbyrd er komne ned til os, har bevidnet dets Egthed ikke alene for Venner, men ogsaa for hærde og skarpsindige Fiender, og ikke en Röst har hævet sig derimod før efter Reformationen.

Jeg skal tillade mig at anføre nogle Vidnesbyrd, samlede af William Whiston, Oversætter af Josefus's Verker, for dette Steds Egthed. Han har skrevet en lang Afhandling desangaaende.

Justinus, med Tilnavnet Martyr, ogsaa kaldet Filosofen, var en lærd Mand. Han var først Stoiker, dernæst Platoniker; men hans Aand fandt i Længden ikke Tilfredsstillelse i den hedenske Filosofi. Han var ifölge Guericke födt omkring Aar 89 og døde cirka Aar 166 og blev omvendt til Kristendommen Aar 119. Han anfører vistnok ikke Stedet om Jesus — og det er heller ikke saa underligt, da Josefus's Skrifter maatte forudsættes at være vel kjendte af Jöderne — men han skriver mod Jöden Tryphon blandt andet følgende: "I Jöder vidste, at Jesus var opstanden fra de døde, og at han var færdig tilbimmels, som Profeterne havde forudsagt vilde ske." Han paaberber sig i dette Skrift Josefus's Antikviteter, og ikke med en Stavelse benægter Tryphon Sandheden af Justin's Ord.

Origenes, cirka Aar 230, an-

fører og omtaler Stederne af Josefus om Johannes Döberen*) og Jakob, Herrens Broder, Gal. 1, 19, og det synes at fremgaa af visse Udtryk, han bruger, at han ogsaa kjendte Stedet om Jesus. Han siger til Eksempel: "Det er et stort Spørgsmaal, om Jöderne ansaa Jesus for et blot og bart Menneske, eller om de ikke holdt ham for et Væsen af mere guddommelig Art." Dette siger han efterat have anført Stedet om Jakob.

Eusebius, Biskop i Cæsarea 315—340, er den første, som anfører Stedet om Jesus. Han er en Forfatter, til hvis Ærlighed alle har Tillid.

Ambrosius skriver ca. 380 efter Kristus saaledes: "Jöderne selv bærer altsaa Vidnesbyrd om Kristus, som det viser sig hos Josefus, Forfatteren af deres Historie, som siger saaledes": (Her anfører han Stedet om Kristus og fortsætter): "Dersom Jöderne ikke tror os, saa lad dem i det mindste tro sine egne Skrifter. Josefus, som de holder for en meget stor Mand, har skrevet dette (Stedet om Jesus)."

Og saaledes bevidnes Egtheden lige ned til Aaret 1480. Heraf forekommer det mig, at de, som har kunnet bevidne Egtheden, har bevidnet den uden Modsigelse og det til en Tid, da det med største Rimelighed kan antages, at de äldste Haandskrifter var tilgængelige og kunde undersøges. Og de Haandskrifter, som vi endnu har, indeholder alle hint Sted om Kristus, ikke i en eneste mangler det. Ingen har heller negtet, at Sproget og Stilen er Josefus's, og hvis der er

*) Stedet om Döberen lødtes: "Nu mente nogle Jøder, at Döberens Gæstgæst af Herodes's Krigshær kom fra Gud, og det mege retfærdigt som Strid for det, han gjorde med Johannes, som kaldtes Döberen. Thi Herodes lod bræde ham, som var en god Mand, og som befalede Jøderne at sætte sig i Gud baade som Retfærdighed med herredet og Hæder for Gud, og maadedes tage Døden... Da nu mange andre holdte sig til ham — thi de var meget glade i at høre hans Ord — saa tænkte Herodes, som trogede for, at Johannes's store Gudbedelse og Hæder skulde overgaae, at han havde saa Magt og Tilhængelse som at gøre Gudbedelse, som maatte forbringe af dem, at det var bedst at lade ham bræde og dermed forlader herredet af Gud, som maatte komme til at forsvare, og alle paatøre sig selv Gudbedelse som at have en Mand, som havde bræde som til at angre det, naar det var for Gud. A Overensstemmelse hermed blev han som en Jølge af Herodes's maanedlige Studiefag sendt til Rom, som 203, og her har maatte, og det skæde. Jøderne havde nu den Mening, at Döberens Gæstgæst af hans Krigshær kom fra Gud over Herodes, og var et Gæstgæst som Gudbedelse med ham."

Telephone Parkland
KRAABEL & ERICKSON.
 Dealers in
 Groceries, Provisions
 Flour, Feed,
 Teas, Coffees
 Crockery, Glassware,
 Hardware, Tinware,
 Patent Medicine etc.
 PARKLAND, - - - WASH.

JOHN O. BROTTEN,
 PARKLAND, WASH.
 Dealer in General
 Merchandise,
 Groceries,
 Dry Goods,
 Clothing, Boots
 and Shoes
 School Supplies
 and Notions.

University students and others in need of school supplies or anything else in our line will find it to their advantage to call and inspect our stock of goods. The bottom prices on the same will surprise you.
 We deal in GOODS not TRASH and believe the masses will patronize the house that sells the best goods for the least money.

H. V. ROBERTS,
 Tandlæge.
 Crown and Bridge Work a Speciality
 Call and get prices.
 Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma

J. C. PETERSEN,
 PARKLAND, WASH.
 Practical Horse Shoer
 and
 Wagon - Maker.
 All kinds of Repairing done
 at Reasonable Prices.
 Give me a call.

**Abstracts
 of Title,**
 to all Lands in Pierce County
 Furnished by
 Commercial Title & Trust Company
 170, 17th St. & Pacific Ave.
 Telephone 101. Tacoma, Wash

noget, som er vanskeligt at efterligne — ja ligetil umuligt uden at røbe sig, saa er det dette.

Det, som hovedsagelig har været anført med Egtheden af dette Sted af Josefus, er det urimelige i at tro, at en Jøde som Josefus vilde give Kristus, som han ikke troede paa, et saadant Vidnesbyrd. Er det rimeligt, at han vilde sige om Jesus, at han var Kristus? spørger de. Nu maa det indrømmes, at det er en Knude, som er vanskelig at løse; men de, som paastaar, at Stedet om Jesus er uegte, binder sig en Knude, som er langt vanskeligere at løse, ja ligetil uløselig, saavidt jeg kan skjønne, og et fyldestgjørende Bevis herfor mener jeg mig istand til at levere senere. At gjøre Paastand om Uegthed, naar alle historiske Vidnesbyrd — og det af Mænd, hvis Sandhed og Troværdighed er uomtvistet — som er komne ned til os, uimodsagt af Fienderne, bevidner Egtheden, er kun at sige: Jeg tror det ikke alligevel. Det er at befolge akkurat det samme Princip som de, der negter Kristi Miraculer. De historiske Vidnesbyrd for disse, maa de indrømme, er uomtvistelige; men de siger: Vi tror dem ikke alligevel, fordi de er umulige. Saaledes Hume, Huxley og andre.

Men derfor, at Josefus har skrevet, som han skrev, kan der efter min ringe Formening gives rimelige Grunde. Josefus, som skriver ikke alene for Jøder, men ogsaa for Grækere og Romere forat gjøre dem bekendte med Jødernes Historie, beretter kun Fakta, som var velkjendte blandt Hedningerne. Det synes ogsaa at fremgaa af den Maade, han indfører Beretningen om Jesus. Han indfører den saa at sige som en Parenthese og siger, mens han omtaler Pilatus's Ophold i Rom: "Nu levede paa den Tid Jesus, en vis Mand"; osv. Han forudsætter, at hans Historie var velkjendt blandt Hedningerne, som den ogsaa var — Jesus og hans Apostler havde jo ikke vakt saa liden Uro i deres Leir. Derfor nævner han blot det nøgne Faktum, at der nemlig var en Person ved Navn Jesus, som gjorde underlige Gjerninger, der tydede paa, at han ikke var et almindeligt Menneske, men holdtes for at være Gud baade af Jøder og Hedninger, som han netop ved sine Undergjerninger drog over til sig. At han opstod paa den tredje Dag var jo vitterligt baade for Jøder og Hedninger. Og naar Josefus overhovedet skulde omtale Kristus, saa kunde han

ikke vel undlade at nævne dette Faktum. Deraf, at han kalder ham Kristus og siger, "denne var Kristus," følger ikke med Nødvendighed, at han selv antog ham for Messias, lige saa lidt som det følger af Pilatus's Overtskrift paa Korset: "Jesus af Nazareth Jødernes Konge," at han holdt ham for at være Konge over Jøderne. Det er ikke urimeligt at antage, at Josefus ligesom Pilatus kun har villet berette, hvad han selv udgav sig for at være og gik for blandt sine egne.

Fargo, N. D. Jan., 1898.

Kjære Herold!
At begynde Nyaaret paa et Hospital er just ikke den mest lovende Maade at "initiate" det paa; men saa skulde nok bli Tilfælde med mig denne Gang. An ja, vi er jo skrøbelige Lørløse og trænger Reparation engang imellem. Naar det saa gaar godt og man faar Helsen sin igjen, har man jo meget at takke Gud for alligevel.

Det er nu vel to Uger, siden jeg 'rom hid og blir her rimeligvis nogle Dage enda.

St Olafs Hospital, hvor jeg altsaa er, er en af en Korporation men drives af den fra Minneapolis saa vel bekendte Dr. T. Thams. Især er han vel kjendt blandt vort Samfunds yngre Prester da han, medens han levede i Minneapolis, ofte var ude ved Robbinsdale og holdt Foredrag for Eleverne dersteds. Han har jo ogsaa Ord for at være en usædvanlig dygtig Læge. Selv kan jeg af personlig Erfaring trygt anbefale ham til vort Samfundfolk i Nordvesten. Hospitalet selv er en meget pen Anstalt, lys og venlig, ophedet med hot air og i alle Henseender godt indrettet. Tilsynet med de syge besørger af en "Søster" fra den norske Diakonisseanstalt i Minneapolis. Hun heter Miss Dina Liedahl og er en i alle Henseender prægtig Kvinde; det gjør en syg Stakker godt om Hjertet at se hende, naar han syngende og smilende kommer trippende rundt. "Søster" Dina passede ogsaa vor gode Ven Past. Stensrud i San Francisco, da han i sin Tid laa syg i Minneapolis. Hun har bedet mig hilse ham venligst. Hver Aften ved 8 Tiden holder "Søster" Dina Andagt. Efterat ha syngt etpar Salmeverer læser hun et Kapitel i Bibelen eller ogsaa en Betragtning, saa Fadervoret og tilslut et Salmeverer igjen. Søndagen læser hun Prækenen for os og gjør det paa en meget pen og opbyggelig Maade. Engang imellem kommer ogsaa Past.

Brønø af "Frikirken" her og holder Andagt.

Det ser ud til at være en ganske respektabel Prest for en Augsburgerbørgers at være. "I disse Spørrmaal om Nandevalget og Omvendelsen er jeg en faldstændig Synodemand," sa' han, da vi forleden taltes ved om den Sag.

Blandt andre syge her paa Hospitalet har vi ogsaa Ole Gravum fra Barnesville, Minn. Han har engang i Tiden tilhørt Past. N. Pedersens gamle Menighed i Bode, Iowa. Han var glad ved at høre om sin gamle Sjaltesøger og bad mig hilse. Det er af Benverk i Armen Gravum lider og har nylig undergaaet en ganske alvorlig Operation.

Saa har vi ogsaa en P. Bilben her. Han levede for endel Aar siden i Fairhaven og brugte da at besøge Past. Foss's Gudstjenester. Bilben mindes Past. Foss med Tak, forli han saa ofte besøgte ham, da han for endel Aar siden laa syg i Fairhaven. Det er Blindetarmsbetændelse Bilben lider af. Han synes at være en from, oprigtig Sjal, og jeg haaber, at den Herrens Skolegang, hvori han nu gaar, ikke maa være forgyves.

Efter det Kjendskab, jeg nu selv har til St Olafs Hospital, kan jeg ikke andet end paa det bedste anbefale det til vort Kirkefolk, for hvem et saadant kristeligt Hospital burde være en velsignet Ting at ha i sin Midte. Det er jo med den syge som med Barnet, let modtagelig for religiøs Paavirkning, og som det nu her er indrettet, ved man altsaa, at ikke alene den syges legemlige men ogsaa aandelige Velfærd blir varetaget.

Julen tilbragte jeg hos min Svoger Past. Monson ved Norman, 29 Mile sydvest herfra.

Da Monson var ude og præket hyeromeste Dag, medens jeg var dernede fik jeg ikke se stort til ham. Det er ved Norman, at Minnesota Distrikt skal afholde sit Aarsmøde dette Aar. Skal de da ikke at kunne være der.

Siden jeg sidst skrev til "Herold," har jeg for det meste, roist i den nordlige og centrale Del af S. Dakota. Paa de Kanter har vort Samfund blot en Prest, Past. K. Berven, som bor i Lily, Day Co. Hans Menigheder skal være ganske smaa. Den Forenede Kirke samt Hangos Synode har derimod flere baade Prester og Menigheder i det omtalte Strøg.

Naar man rejser saameget, som jeg gjør, har man naturligvis (Fortsat paa 5te Side.)

THE RED FRONT

"Tales" med et stort Udsyn af Beyer. The Best Selection of the most og moderne

Cutaway Suits
Single Breasted Sack Suits
Double Breasted Sack Suits
Round Cut Suits

3 Clay Works, Serges og Cashmere smagfulde og saftige Materialer.

Intet Præteri, ingen fiffle Vaekende, intet Dumstygelse. Gode varer er af de bedste, som kan erholdes for Bøtge og Ljebet for Rentant.

Rom, it og overbevið dig om, at du har det bedste Bæret til Priser, som er berømt af største Commoditæer.

"Men's Suits" fra \$3.50 og opover

The Red Front Clothing & Shoe Company.

1310 Pacific Avenue, Dansk Kvindeselskab, Seattle.

J. M. Arntson, North Englewood, Notary Public

Udfærdiger alle indlige Dokumenter, Patent Skjæber, Rentallier, m. m.

Rooms 212-213 Nat. Bank Com-Bldg. Cor. Pacific Ave. & 13th St. Tacoma - - - - - Wash.

Student-Supplies OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN PRINTING CO.

Over Post Office, Tacoma

Have special facilities for the execution of Printing in foreign languages

Students' Corner.

Edited by the students of Pac. Luth. University.

Editorial: Ludvig Larson.
Personal: Alice Skorgen.
Literary: Anna Leque.
Exchange: Ludvig Brevig.
Music: Anna Knudsen.
Local: Holger Jørgenson.

Editorial.

The duties of man are not only such as pertain to his own welfare but such as pertain to the welfare of mankind in general as well.

If a person is in need of aid in any form and we are in a position which enables us to be of any service to him it is our duty to do what we can for him.

A person may be in need of advice or he may be placed in such a position that reproof would be to his benefit. He may be in need of encouragement and support or he may be in need of warning.

A person may not desire our advice or ask our support in a matter, but if we see it would be of benefit to him it is our duty to give it. He may not even know that he is in need of our help, in which case it will be of still greater importance that we give our advice and thereby prevent him from going wrong.

If a person has done wrong it is our duty to reprove him and point out to him his mistakes that he may correct them.

When a person is in distress there is often nothing that will so greatly relieve him as sympathy shown him by some fellow-creature. Therefore it becomes our duty to sympathize with a person in distress as well as to use all other means in our possession to relieve him of his misery.

The person who is the cause of any misfortune befalling a fellow-creature will be prompted by his sense of justice to atone for injury done as far as possible. The fact that a person can not atone for an injury in full will sometimes tempt him to neglect making any reparation whatever and to try to justify the neglect by his disability to make full reparation. But such an excuse is too paltry to justify him in neglecting his duty which would be to make atonement for the injury done to as great an extent as possible.

If injury has been inflicted on a person he should not seek revenge but should forgive the

injury, but at the same time he should in some measure bring the guilty party to justice to prohibit the repetition of the injury.

This justice should not be the retaliation of one wrong by a greater one for that will awaken a desire for revenge and thereby be the cause of more evil instead of a preventive against evil.

Locals.

Sunday the ground was covered with snow, an unusual thing for this country.

The small boys exit the late snow as it gives them a chance to enjoy the national sport of Canada, namely that of coasting.

The Ladies Aid Society is fitting up a room on the first floor in the unoccupied part of the building for a chapel. The members of P. L. U. Lyceum contemplate fitting up another room for a gymnasium.

The number of Students at the University is steadily increasing. Last week a young man arrived from Stanwood; this week a young lady and gentleman came from California.

The members of the class in Psychology and Methods are daily devoting an hour and thirty minutes to actual practice in teaching classes of the primary department. Four classes, namely Arithmetic, Reading, Language and Physiology are thus taught. This arrangement relieves the regular teacher in the primary department of some of the work and enables her to give more attention to the other classes.

Although the climate of Puget Sound is very invigorating, yet people do get older, here as elsewhere. So Ponce de Leon's famous fountain must still be hidden from human ken.

Saturday the University students, among other friends, were invited to spend the evening at Mr. Kraabel's in honor of Miss Ettie Kraabel's birthday.

The visitors enjoyed themselves highly.

Prof. J. H. Wylie has made arrangement so that the class in book-keeping can devote part of their time to actual business transactions. With this end in view Prof. Wylie has organized a business exchange where grain and merchandise are bought and sold. This is a somewhat new departure in teaching book-

keeping, but is proving very interesting as it gives the Student an insight into practical business.

The young people's society Concordia. At the Pacific Athletic Hall, 1525 Tacoma Ave., South. On Friday evening Feb. 11th 1898.

A select musical and literary programme will be rendered. The Society will be kindly assisted by Miss Sophie Peterson of the Pacific Lutheran University, The Pacific University Band and others. Miss Peterson will give an illustrated lecture on Ants.

On Febury, 4, 1898, at the Pacific Lutheran University, the Ladies Aid Society will hold an auction on different articles of their own handiwork; in connection with the auction an oyster supper will be given. All are cordially invited.

Personal.

The total number of students enrolled is now 82.

Mr. R. Hoffmann and Miss Birgit Tharaldsen from San Diego, Cal., arrived here on the 24th inst., to attend the University.

Mr. and Mrs. Lien from Halstad, Minnesota are visiting relatives in Parkland.

Last Sunday O. Kjelland, J. Johnson, E. Johnson from Ballard, visited the University.

Miss Nellie Felland, who is working in Tacoma, visited her relatives and friends in Parkland last Wednesday.

Emil Lovegren, a former student, is now the secretary of The Preston Mill Co, of Preston, Wn. Speaking of the Herald he says: "I am always glad to receive the Pacific Herald and to hear from my former schoolmates and friends at Parkland. I like very much the new style of the paper and especially the Students' Corner."

Music.

The man that hath no music in himself,
Nor is moved with concord of sweet sounds,
Is fit for treason, stratagems, and spoils.
Sings.

The P. L. U. Band is at present practicing on the "Selection from Ernani," to be rendered at the concert of the Anniversary

of the Young People's Society, Concordia, which is to be held in Tacoma, Feb., 11, '98.

The class in Vocal Music is increasing. It now numbers thirty-five pupils.

How to procure a good lip for cornet playing.

The following is quoted by Hi Henry, a famous cornet virtuoso: "Tender lips—how to toughen them. Not by lotions nor by subterfuge nor by any of the nostrums or other resources held up and boomed for this purpose, because they are frauds. The lips can only be toughened by contact in a calisthenic manner, just as you would callous the hand to the ax handle.

If you attempt it suddenly you raise a blister but if you are persistent and steady, you will soon harden the hand and by the same process you will soon harden the lips.

Put the cornet in position, do not remove the mouthpiece for at least twenty minutes, nor exert yourself to produce higher tones nor to use pressure.

Splinter the lip all it will stand. Practice nothing above middle G flat or P. Play songs, triple tongue, practice perfect trills of chromatics, and change as often as you please, but do not remove the mouth-piece from its position. It is by this contact that the lips will be toughened and you will find this simple practice doing more for you in toughening your lip than all the barrels of lotions the world has ever known."

Exchanges.

Some books are made to read, and some are made only for Christmas presents.

What is defeat? Nothing but education; nothing but the first step to something better.

The first ingredient in conversation is truth, the next good sense, the third good humor and the fourth wit. — [Ex.

Teacher—You know, Johnny, if you cut an apple in two each part is called a half.

Johnny—Not if my brother cuts it. The part I git ain't never mor'n about a quarter of it, no'more. — [Ex.

Professor— "Give me the names of the bones that form the human skull."

Student— "We got them all in my head, but I can't recall their names."

vis Anledning til at gjøre ange- Slags Observationer. Paa det kirkelige Omraade har jeg med Glæde mærket mig, hvorledes Synoden mere og mere synes at vinde i Agtelse baade blandt Prester og Lægfolk, saa man mere og mere faar Øinene op for den faste Stilling, den har indtaget, baade med Hensyn til Lære og Praksis. Flere inden Den Forenede Kirke indrømmer fuldt ud, at, som Stillingen nu er iblandt dem, tør de ikke med Alvor ta fat paa et eneste Lærespørgsmaal og behandle det skikkelig; thi de ved ikke, hvor der kan ligge Sprængstof. Og inden Frikirken har det mere Konser- vative Element en Fornemmelse af, at den Retning, hvorpaa de nu har slaaet ind, berer luks ind i kirkelig Anarkisme. Og at arbeide under saadanne Vilkaar kan just ikke være meget hygge- ligt. En af den Forenede Kirkes mere kjendte Prester sa lige ud til mig, at fik han Kald fra en Synodemanighed, tog han med en Gang imod, skjönt han ikke kunde gjøre sig Haab om at faa et saa godt Kald, som det han nu havde. Hvorvidt det var alvorlig ment eller ikke, tør jeg ikke si; men sikkert er det, at det ikke blir gjort uden efter alvorlig Kamp baade med den gamle Adam og Konen. I Nærheden af Abercrombie, N. Dak., traf jeg en Dag en gammel agt- værdig Farmer, som nu tilhører Den Forenede Kirke. Han sa: „Ja, dere har det godt i Den norske Synode; der har dere det saa hyggeligt paa Møderne. Paa vore Møder derimod er det bare Spektakel og Ugreie. Jeg læser alle Referaterne fra deres Syno- demøder; Bladene hvori de staar, gjemmer jeg; thi det kan gjøre en Mand godt at læse deres Læ- forhandlinger baade to og tre Gange.“

Menigheden han tilhørte, sa han, ønsket nok gjerne, at den aldrig havde gaaet ud af Syno- den. Gid nu ogsaa disse, som ser, at de har feilet, ogsaa havde Mod og kristelig Erikjendelse nok til at rette paa sit Feiltrin.

Men det rareste, jeg siden har hørt, var, hvad en Aungborger fortalte mig nemlig, at Prof. Oftedahl havde lært ham at respektere Den norske Synode. Og Fyren, som er Prest i Fri- kirken, syntes virkelig at mene, hvad han sa.

Det er nok i seneste Liste for Nytaarsønsker; men jeg ha- ber, dine Læsere ikke forsmaar dem alligevel. Godt Nytaar da!

E. Berrum.

Ansgar, Nordens Apostel.

Ansgar var af adelig Slægt. Tidlig mistede han sin fromme Moder. Men hun havde nedlagt i Guttens Hjerter Spiren til Guds- frygt og Fromhed, og denne vak- tes til nyt Liv ved et Drømme- syn, som han havde. Han var, syntes det ham, paa et sumpigt Sted, hvorfra han ikke saa no- gen Udvei. Endelig øinede han paa en Sidevei en Skare hvid- klædte Kvinder; hans Moder var deriblandt. Han vilde løbe hen til hende, men kunde ikke kom- me frem. Blandt Kvinderne var der en, som udmærkede sig frem- for de øvrige; det forekom ham at være Jomfru Maria. Han vendte sig til ham og sagde: „Vil du gjerne til din Moder?“ Da han svarede Ja, vedblev han: „Saa maa du opgive al Letsin- dighed og beflitte dig paa et alvorligt Levnet.“ Fra den Tid var Ansgar stille og alvorlig og var altid beskæftiget med at læse. Han lod sig indvie til Munk. Med Strenghed lagtiog han sine Klosterpligter. Ofte trak han sig tilbage i Ensomhed og havde da Syner og Aabenbaringer. Det forekom ham, at Herren selv aadenbarede sig for ham og ud- valgte ham til at forkynde Evan- gellet blandt Hedningerne. I midlertid var han bleven For- stander for Klosterskolen; det var Klosteret Corvey i Vestfalen. Nu kom en jydsk Konge, Harald, til Ludvig den Fromme, Karl den Stores Søn, og bad om Hjælp mod sine Fiender, som havde fordrevet ham. Ludvig lovede ham Hjælp, hvis han vilde lade sig døbe. Harald gik ind derpaa. Da han nu skulde vende hjem, vilde Keiseren sende med ham en Mand, som kunde styrke ham i hans nye Tro og forkynde Guds Ord for hans Folk. Valget faldt paa Ansgar, og han var strax villig. Da det rygtedes, hvilket farefuldt Hverv Ansgar havde paataget sig, trængte hans Ven- ner ind paa ham; de bedreidede ham, at han vilde forlade Fædre- land, Slægt og Venner for at til- bringe sit Liv forladt og forfulgt blandt et fremmed og vildt Folk. Men Ansgar blev fast i sin Be- slutning. Den Opfordring, han havde modtaget, var for ham et Kald fra Gud, ikke en Befaling fra Keiseren. Hans Hjerter havde længe higit efter at maatte lide for Christi Navn. Han fulgte altsaa med Harald og kom efter en besværlig Reise til sit Maal. Han begyndte strax sin Virk- somhed i Egnen ved det nuvæ- rende Slesvig. Det var en van- skellig Gjerning, han havde at

udføre; thi Nordboen var et vildt Folk, som ikke havde Sans for et ydmygt, gudhengivent Liv. Men der var en levende Kjærlig- hed til de arme Hedninger i Ansgars Hjerter, og den kan udrette store Ting. Han drog om i Lan- det, døbte mange og løskjøbte Trælle, som han oplærte til Chri- stendommens Forkyndere. Han kom ogsaa til Sverige. Her modtoges han vel og virkede i 1½ Aar for Christendommens Wor- kyndelse. Den Fremgang, Ansgar havde havt, bevirkede, at der til Christendommens videre Udbredelse i de nordiske Riger oprettedes et Erkebispedømme i Hamburg. Ansgar blev Erke- biskop. — Det syntes nu, som om Christi Kirke skulde være fast grundet i Norden; Alt havde den bedste Fremgang. Men da brøde Hedningerne ind i Hamburg, op- brændte Byen og adspredte de Christne. Forladt vandrede Ansgar om fra Sted til Sted. Hans Velynder Ludvig den Fromme var død, og i Jylland var kom- men en ny Konge, som var fiendt- lig stemt mod de Christne; alt, hvad Ansgar havde udrettet, syntes sporløst forsvundet. Men han blev urokkelig i sin Tillid til den Herre, som han tjente, og denne Tillid blev ikke beskjæm- met. Erkebisen i Bremen døde paa denne Tid, og nu forenedes de to Erkebispedømmer Bremen og Hamburg. Ansgar kunde virke med forøget Kraft, og hans Arbeide velsignedes med rig Frugt. Men Møje og Savn havde udtømt hans Legemskraft. Et smerteligt Tilfælde kastede ham paa Sygeleiet. Taa modig som stødse bar han sine Lidelser. Kun et smertede ham dybt, at Herren ikke havde anseet ham værdig til at lide Martyrdøden for hans Navn. Og dog havde hans hele Liv været en Martyr- dom. Han døde 865 med de Ord: „Gud være mig arme Synder naadig, i dine Hænder anbefaler jeg min Aand!“ — Ansgars Aa- syn udtrykte Forstand, mildt Al- vor og sværmerisk Begeistring. Hans Hjerter var kjærligt, hans Vandel ren, hans Virksomhed utrættelig. Hans Spise var Brød med Løg, hans Drik Vand. Nat og Dag bar han en Haarskjorte paa det blotte Legeme. Hans Navn bør være os Nordboer hel- ligt og dyrebart; thi han var „Nordens Apostel.“

Pacific Distrikts Prester.

Berg, N. I. Kalispell, Mont.
Blakkan, I. Everett, Wash.
Brevig, T. L. Port Clarence,

[Alaska]

Christensen, M. A. Genesee, Ida.
Foss, L. C. Stanwood, Wash.
Gundersen, H. M. 1509 4th Ave.
[Seattle, Wash.
Grönsberg, O. 1111 10th Street
[Oakland, Cal.
Hagoes, O. 121 Peabody Str. New
[Whateon, Wash.
Harstad, B. Parkland, Wash.
Hoel, C. S. B. 1631 Howard Str.
[San Francisco, Cal.
Holden, O. M. Astoria, Oregon.
Ingøbrigtsen, C. B. Rockford,
[Wash.
Jensen, A. H. Eureka, Cal.
Johansen, J. 521 Nelson Ave.
[Fresno, Cal.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Pedersen, N. Silverton, Oregon.
Rødsäter, Theo. A. Anaconda,
[Mont.
Sperati, C. A. 2550 S. J. Street
[Tacoma, Wash.
Stensrud, E. M. 2017 Howard
[Str. San Francisco, Cal

NORSK UHRMAGER.

Jeg selger og reparerer
Uhre meget billigt. Kom
og besøg mig.

Cor. 11 og E. St.

Tacoma, Wash.

L. O. Hulberg.

Komplet Udstyr

af Sko og Støvler for Alaska-
farere faaes hos vor erfarne
Skohandler og Skomager S.
Olson 1109 Tacoma Ave.

Gaa og se dig ud, hvad du
ønsker, og du skal se, at
Olson baade har, hvad du
trænger, og kan sælge vel saa
billigt, som nogen anden hand-
lende.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester,
Udfører al Slags Suedkerar-
beide.

Husbygning en Specialitet.
PARKLAND, WASH.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Harnele Hus ved det nye Landingstæd for Emigrant-
ter Barge Office

Skifteligt Herberg for Ind-
vandrere og andre Reisende

Pastor E. Peterfen, Emigrantmis-
sionær, træffes i Pilgrim-Hus og
faar Emigranterne bi med
Raad og Daad.

John, John Tommer fra Berlin, tjener med Belt
1109 Street Car lige til Borgen.

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
PARKLAND, WASH.

Redaktør:
Rev. B. Harstad.
Abonnenters Vilkaar:
Et Aar i Forskud 50 Cts.
Et Aar til Danmark eller
Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.
Larsen, Parkland, Wash.
Man bør helst sende Penge
i Money Order, som lyder
paa Parkland, Wash.

Forslag til Ritual og Alterbog for Synoden.

Det maa visselig kaldes godt og priseligt, at Kirkens Arbejdere er paa sin Post og tager fat for at indføre nyttige og nødvendige Forbedringer i Kirkevesenet, eller for at advare mod nødvendige nyttige og skadelige Forandringer.

I vort Samfund har der nu en rum Tid foreligget et Udkast til ny Alterbog. Paa Prøve er den nu brugt her i Parkland et Aars Tid.

Noget lignende, antager vi, er Tilfældet i mange andre Menigheder.

Men forgyves har man seet eller Bedømmelser af den, som det synes for os, meget vigtige Sag.

Men maaske Sagen da ikke er saa vigtig, som vi synes.

For Herold at indlade sig paa de mange Grundsætninger, som efter vort Skjøn her kommer i Betragtning, vilde vel se altfor anmassende ud, især da vi bør saa langt vestenfor den kirkelige Folkeskoles Arnesteder, vore kjære gamle Modernigheder.

Dog maa ogsaa vi se vel til, at Kirkens Ve og Vel ligger os saa paa alvorligt paa Hjerte, at vi bade tænker flittigt derpaa, raadslaar derom og arbejder for, hvad der maa anses for Kirkens sande Gavn.

Da nu ogsaa „Herold“ har den Ære og Pligt at arbejde herfor, saa tillader vi os at fremsætte et Par Spørgsmaal, som vi har tænkt lidt paa.

1. Er der i vore Menigheder noget føleligt Savn af eller noget velbegrunder Krav paa en ny Alterbog?

2. Er det forliggende Forslag til ny Alterbog en saa virkelig og gavnlig Forbedring, at man vilde opbygge Guds Kirke ved at lægge bort den gamle og indføre den nye Alterbog?

Vi tror, at der bør svares et bestemt Nei paa begge Spørgsmaal.

1. Her er ikke Spørgsmaal om, hvad „hans kongelige Majestæt“ i Norge kræver i dette Stykke, heller ikke hvad en økrosløs Pors og Pauls Snag og Behag kræver her i Erikirken. Vi er kaldte til at søge og befordre Menighedernes, Kirkens Vel blandt os. At nogen virkelig Lutheraner skulde have paastaet, at nogen Del af det kirkelige Arbejde bemnes ved den Alterbog, som alle vore Menigheder har antaget, har vi ikke hørt. Og langt mindre har vi hørt eller seet, at nogen kunde paavise noget galt eller ukirkeligt eller upassende i vor Alterbog. Vel har vi bade hørt og seet, at Præsesmagere og ulutheriske Folketalere mener, de har noget bedre at byde end den gode, gamle og sømmelige Orden i Guds Kirke, som vi hidtil er blevene herligt opbyggede af. Men hvad har saadanne badt os i Stedet for, hvad vi har? Den Uorden, som bydes, eller den tørre, rationalistiske skirkelige Orden, som anbefales af enkelte, er begge kun afskrækkende Spor, som nøie burde betragtes af dem, der vil indføre noget nyt i vor Kirke.

Vi synes, den gamle Alterbog er et Mesterverk. Forfatterne af den har efter vort Skjøn fundet en saa jevn og gylden Middevei mellem de sandselige, aristokratiske og stadselig-høikirkelige Former, som bruges i den katolske og episkopale Kirke, og de reformerte Kirkeafdelingers rationalistiske, kolde og stivt forretningsmæssige Kirkeskikke at vi bør være stolte af vort Ritual, takke Gud for den Gave og fremdeles bruge den flittigt. Det er et saa pent og rent kirkeligt Søndagsplag, der heller ikke er udsidit, at vi slet ikke tror, det i det store og hele godt kan forbedres uden Fare eller Skade paa den ene eller anden Kant.

Er Flertallet af Præster og Menigheder endog i Norge saaledes opdragne og udrustede, at deres Trang til Opbyggelse finder et naturligt Udtryk i det nye Ritual end i det gamle? Vi tror det neppe, og at der i vort Samfund kun er faa Menigheder, der med Lethed kan forrette sin Gudstjeneste efter det foreslaa-

de Ritual, det ved vi sikkert. Men dermed mener vi ogsaa at have peget paa et uigjendriveligt Bevis for, at der i Majoriteten af vore Menigheder slet ikke findes nogen følelig Trang til dette Ritual. Os bekjendt er derfor heller ikke Tanken om nyt Ritual først udgaaet fra nogen Menighed.

2. Naar vi paa det andet Spørgsmaal ogsaa svarer nei, saa taler vi om hele Udkastet.

Vi vil ikke denne Gang indlade os paa Kinkelthoder ved Udkastet.

Hovedsagen er, om vi hjælper til at samle og opbygge Guds Kirke ved at arbejde for Indførelsen af det nye Ritual. Kan dette sikkert bevises, da vil vi gjerne være med, ikke ellers. Thi at drive Experimentor med det kirkelige Arbejde kan ikke forsvares. At prøve sine Mediciner kan vel maaske forsvares i Lægekunsten, som kun angaar Legemet, men ikke i det nandelige. Tänk, om kun en Sjæl blev forkvakt eller bedrøvet ved en saadan Forandring?

At ikke alle vore Menigheder kommer til at antage det nye Ritual, kan vi være sikker paa, og hvad andet har man da egentlig yndet ved at ville indføre det, end at vi faar flere Slags Kirkeskikke i Samfundet.

Dernest bedes betänkt, om ikke Forandringen vil have dette til følge, at Missionsmenigheder og Præster maa lave sig et eget Ritual, som de maaske maa bruge saalänge, at de ikke vil have noget andet. Thi denne nye, vanskelige Altertjeneste kan de slet ikke endog prøve paa at forrette. For Missionsmenighederne er vi sikker paa, at dette Ritual ikke kan virke til Opbyggelse.

Hvormange Menigheder er der i vort Samfund, som nu efter et Aars Prøve og Övelse nogenlunde upaaklagelig kan forrette sin Gudstjeneste efter Udkastet? Og om det indføres, vil det da ikke komme dertil, at snart bare Korset og Presten uden Menigheden forretter Altartjenesten? Burde vi ikke da ogsaa med det samme faa Korrengø?

Endog blandt vore tydske Brødre, som har gode Borneskoler, gaar det saaledes paa Missionsmarken, at de sjelden forsøger at bruge hele sit Ritual. Tydskerne Ritual ligner mest det nye norske, kan at dette er lidt mere vidtløftig og vanskelig. Og skulde den norske Synode først have foreslaaet dette, da skulde man hørt, hvor forfærdeligt den var fortystet.

Subskriptionsindbydelse.

Den norske Kirkes Mission i Syd Afrika.

H. J. G. Krog,
Luth. Prest.

Dette Skrift vil forsøge at give en nogenlunde fuldstændig Fremstilling af den norske Missions Arbejde i Natal og Zululand fra dens Grundlæggelse ved Biskop Schreuder indtil nu og kommer til at indeholde følgende Afsnit:

I. Schreuders Virksomhed indtil Zululandets Aabning 1850.

II. Fra 1851 til Schreuders Adskillelse fra det norske missionselskab.

III. Schreuders missionsarbejde efter Adskillelsen.

IV. Brødrene Astrups Arbejde i Syd-Afrika.

V. Det norske Missionselskabs Virksomhed i Natal og Zululand efter 1873.

De fire første Afsnit vil udkomme i hver sit Hefte, det femte i to Hefter.

Da Forfatteren ikke er istand til at udgive Skriftet, med mindre han har sikret sig Subskribenter nok til at dække Udgifterne, anmodes herved alle, som maatte ønske det, om at indsende sin Bestilling snarest muligt til Box 78, Osian, Iowa. Subskriptionen vil gjælde alle 6 Hefter; men hvert Hefte betales for sig ved Modtagelsen. 1ste Hefte udkommer, saasomt der er Bestillinger nok, og vil koste ti Cents.

Subskribentsamlere faar paa 5 betalte Eksemplarer det 6te frit.

VISELL & EKBERG

Scandinavian Bookellers, Schoolbooks in English and Norwegian Stationery and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2-4 and 7-8 P. M.
Sundays 1-3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University,
Parkland, 9 A. M.

Guitarer.

1ste Klasse Guitarer og andre Instrumenter fabrikeres til billigste Priser.

For nærmere Underretning skriv til eller besøg G. A. Skugrud, Parkland, Wash

Mt. Tacoma Route

Tacoma & Columbia River Ry.
Effective January 25, 1898. TIME CARD.

Going South.

No. 1 A. M. Tue. Thur. and Sat.	No. 3 A. M. DAILY	No. 5 P. M. DAILY	No. 7 P. M. DAILY
Tacoma 7.45	Parkland 10.45	Lake Park 3.45	7.15
8.18	11.18	4.18	8.48
8.25	11.25	4.25	8.55

Going North.

No. 2 A. M. Tue. Thur. and Sat.	No. 4 A. M. DAILY	No. 6 P. M. DAILY	No. 8 P. M. DAILY
Tacoma 7.40	Parkland 9.10	Lake Park 1.10	6.10
7.08	8.38	12.38	5.38
7.00	8.30	12.30	5.30

Connects Tuesday, Thursday and Saturday with Stage Line for Benston, Glenis, Eatonville, Meta, Elbe, Ashford, Longsmire's Hot Springs and Mineral City, carrying freight, passengers and mail. For farther particulars apply to

E. O. Erickson Agt. Parkland, Wn.
E. G. Dorr, G. F. & P. A. Tacoma, Wn.

Pærlige Lutheran University. Parkland, Wash.

Vinterterminen begynde Onsdag den 5te Jan. 1898, og slutter den 29de Marts.

Skolens Maal er ved grundig Undervisning og kristelig Tilsyn og Tagt af forberede Gutter og Piger for et nyttigt Virke i Livet.

For hvem denne Skole er be-
rent:

1. for dem, som vil blive engelske Skolelærere.
2. for dem, som vil blive Forretningsmænd; derfor læres her "Bookkeeping", Hurtigskrift "Typewriting" o. s. v.
3. for dem, som vil lære Norsk, Tysk, Latin o. s. v.
4. for ældre Personer, som vil lære Engelsk, Regning, Skrivning o. s. v.

Man skal faa Nytte af sit Op- hold, enten man kan være her lang eller kort Tid, enten man kan noget eller intet, naar man kommer.

Hvad det koster

er kun mellem \$2.75 og \$3.00 per Uge for Undervisning, Kost, Værelse, Lys og Varme.

for Konfirmander og Børn i Religionsskoleafdelingen koster det hele fra \$1.50 til \$2.00 per Uge.

fra Tacoma til Parkland

kommer man paa Jefferson Ave. Street Car og Lake Park Motor ret forbi Skolen; eller man tager Puyallup Str. Car til Fern Hill og spadserer derfra.

Begjæring om Oplysninger og Optagelser sendes til
Rev. B. Harstad,
Parkland, Wash.

Gode Bøger.

Herold vil gjerne hjælpe til, at hvert Hus kunde faa en Samling gode Bøger. Disse er som Kamerater. Har man gode Kamerater, saa har man godt Selskab. Har man gode Bøger og bruger dem ret og flittigt, saa har man gode Kamerater, godt Selskab og gode Sæder. Vogt dig for slette Bøger, thi lig slet Selskab fordærver de gode Sæder.

Følgende Bøger bør ikke savnes i noget luthersk Hjem:

1. Bibel.
1. Salmebog, Forklaring, Bibelhistorie og Katekisme
1. Konkordiebog, det er den lutherske Kirkes Bekjendelse
1. Luthers Postille.

Disse 7 Bøger kan faaes tilsendt godt indbundne for mindre end 7 Dollars og kan vare o. Livetid og mere.

Desuden burde man have en Del Bøger til Underholdning og Belærelse. Følgende Bøger kan skaffes straks

- Eusebins's Kirkehistorie... \$1.00
- Luthers Udlæggelse af Galaterebrevet..... 1.50
- Luthersans in all Lands..... 2.75
- I den gamles Sted..... 25

Følgelig vil Herold forskafe hvilken som helst andre gode og nyttige Bøger saa billigt som muligt.

Forskaf Dig gode Bøger.

Gaa til Kraabel og Erickson og smag deres Fedsild og Anchovis

Desuden kan der vistnok og vil der ogsaa reises saamange Spørgsmaal om enkelte Dele af Ritualet, at vi bør helst afholde os fra det hele for at undgaa unødige Strid og Forhandlinger om tvivlsomme, unødvendige eller nyttige Ting. Vi har andet at bestille i vort Samfund. Vi er heller ikke en eksperimenterende Sekt. Og har vi Tid til at eksperimenter og reformere Kirkeskikke, saa lad os lægge det Arbejde paa engelsk lutherske Ritualer og Lærebøger.

Der har vi nok at gjøre. Der maa ogsaa gjøres noget alvorligt og det straks. Parkland Menighed kommer vel neppe til at antage det nye Ritual.

Prut Brev.

Følgende Brev tillader Herold sig at byde Læserne til Gjennemlæsning og Eftertanke. Vi synes, at det er en stor Opmuntring, naar vi finder Folk, som har Omhu for sine Børns Undervisning og Opdragelse i Guds Ord og Frygt.

De her udtalte Ønsker er uden Tvivl ogsaa ledsagede af Bønner i Jesu Navn til Gud. Og da disse ikke er forgjæves, saa stoler vi paa, at de anges lange Reise fra sydlige Californien og deres Pengeudlæg heller ikke skal være forgjæves, men engang bære Frugt for et evigt Liv.

Brevet lyder saaledes:

Janul, Cal. 18 Jan. 1898.

Agtede Ven

Vore Børn reiser i Eftermiddag herfra mod Baad til Tacoma. De kommer ikke til at stoppe i San Francisco mere end et Par Timer, da de blot skifter Baad der og saa reiser afsted med det samme lige til Tacoma. Vi ønsker dem en lykkelig og velsignet Reise, og at, naar de er lykkelig komne i sikker Havn, de da friske og med Glæde kan fortsætte med sin Børnelærdoms kristelige Undervisning, samt at de maa tiltage daglig i Visdom og Yndest hos Gud og deres Lærere.

Jeg skulde ønske at I vilde skrive os til, naar de er fremkomne.

En venlig Hilsen fra mig og min Kone til Eder alle.
Lev vel i Heren Eders
henigvne

Begge Børn, som er nær beslægtede, men ikke Søsken, ankom lykkelig til Skolen sidstleden Mandag Aften den 24de. De havde da reist tilsøs ca. 2 Tusinde Mil for at komme hid, hvor de, om Gud vil, skal blive konfirmerede næste Vaar.

Tacoma Market.

HVEDE.

Club.....pr. Bushel 74 1/2 Cts.
Blue stem..... " " 77 1/2 Cts.

HAVRE, HØ ETC.

Havre, hvid, pr. Ton \$18 til 19.50.
Hø, Timothy " " \$9 til 16.00
" Kløver " " \$14 til 15.00
" Alfalfa " " \$12.00
Halm " " 6.00
Mais " " \$19.70
Bønner pr. bush..... 1.87
Tørrede Erter " " 1.75
Grønne " " 2.25
Hulle.....pr. Pund 2 til 18 Cts.

FLOUR.

Olympic.....pr. bbl. \$4.40
Swan..... " " 4.50
Snowball..... " " 4.50
Idaho..... " " 4.00
Winner..... " " 3.50
Daisy..... " " 3.50
Big Bend..... " " 4.10
Havremel..... " " 4.10
Rugmel..... 100 lb. 2.25

FEED.

Knust Byg pr. Ton. \$21.00
Bran " " 19.00
Shorts " " 19.00
Hvede " " \$24 til 25.00
Chicken feed " " \$22 til 23.00
Chops " " \$18 til 19.50
Knust Mais " " 21.50
Oljekage " " 35.00

POTETES.

Burbanks pr. Ton fra 11 til \$14
Gulrod pr. 100 Pund 40 Cts.
Rødbeder " " 50 Cts.

FRUGT.

Pærer pr. Box. 50c a \$1.00
Æbler " " 50 a 80c
Citroner " " \$2.50 a \$3.50
Apelsiner " " \$2.50 a 3.25

SMØR OG OST.

Wash. Meieri Smør pr. lb. 27 a 30 cents.
Øst. " " pr. lb. 26c.
Øst pr. lb. 12 1/2 a 13c

ÆG, HØNS etc.

Høns pr. Dusin \$3.00 a \$3.50
Gjæs " " 7.50 a \$8.50
Kalkuner " lb 12 a 13c
Æg " Dusin 21c

KVÆG, FAAR OG SVIN.

(Levende Vægt.)

Stude pr. 100 lb \$3.50 a \$4.00
Kjøer " " 2.75 a \$3.00
Svin " " \$4.40
Faar " " \$4.25

Til dem, som har Stat at betale paa Land og Lotter i Pierce Co. Wash.!

Nu kan Skatten for 1897 betales; Vi vil ogsaa i Aar betale

Skat og sende Kvittering til dem, som sender os 85 Cts. for hver Lot med nøiagtig Opgave af Lots, Blocks og Addition.

En del Venner sender os en større Pengesum, end der udskrives for Skatten, med den Bemærkning, at det som blir tilovers kan jeg beholde for mit Bryderi.

Het vil jeg bemærke, at Over-skudet gaar til Universitetskassen og kommer Skolen tilgode.

T. L.

En!

Ja hjertelig Tak til alle, som sender Gaver til "Pac. Lath. Univ.", eller betaler for "Pac. Herald", enten det nu er i Forskud, eller Restanser — helst det sidste! Særlig takkes den Mand, som sendte os \$5.00! — \$4.50 for "Herald" og 50 Cts. for en Souvenir. Forskjellige Ting havde hundret ham i at remittere for, saa som: knappe Pengetider, Sygdom i Familien og et andet Uheld. Hvis nu andre vilde gjøre det samme, eller lignende, saa blev vi satte istand til at kjøbe gotiske Typor for Bladet. En Del af dagane, vi havde, var saa daarlige, at vi maatte have nye, og tænkte det heldigst at kjøbe latinske, især for Ungdommen og det engelske Sprog, som ble mere og mere benyttet, og saa i andre af de norske Blade, ikke bare herude i det fjerne Vesten, men ogsaa i Østen.

Dersom vore ældre Venner vil staa os bi med at holde og betale for Bladet, saa skal de faa mere godt Læsestof, trykt med norske Typor.

T. L.

Parkland Kvindeforening afholder Auktion over de i Aarets Løb forarbejdede Gjenstande Fredagen den 4de Febr. Kl. 7. Aften i Universitetsbygningen.

Østersuppe, Kaffe og Kage vil blive serveret. Alle er venligst indbudte.

Parkland Kvindeforening møder hos Mrs. O. Bakkum Onsdag den 2den Feb. Kl. 2 E. M.

I forrige No. af Herald stod feilagtig: „2de Januar“

Setall for Herald. *)

Past. B. Askerold, Tracy, Minn, \$5, Ole C. Solberg, Woonsocket, S. Dak, \$4, John A. Brue, Starwood, Wash, \$3, Ole Mikkelsen, Nero, Wis, \$2, Past. J. Johansen, Fresno, Cal, Hans Boe,

Butte, Mont, Albert Ellison, Missoula, Mont, hver \$1.50, K. J. Lucken, Portland, N. Dak, Past. B. J. Maus, Norway, Minn, M. S. Murat, Amherst, Wis, Halvor Dahly, Lime Spring Ia, B. T. Kraabel, Hillsboro, N. D, B. Peterson, Kalama, Wash, Knut Wilco, York, Minn, Ole Christensen, Pirtile, Minn, hver \$1, Knut Mikkelsen, Easton, Minn, Ole S. Berge, Mabel, Minn, Botolf Olsen, Newburg, Minn, L. O. Lillegaard, Mons Hauge, Hans Sorlien, M. O. Monson, Bodo, Iowa, Past. D. Swensen, Jackson, Minn, L. P. Lockvold, Clarissa, Minn, A. Warmdahl, Minneapolis, Minn, John C. Freng, Genesee, Idaho, Chas. Peterson, Mineral City, Wash, Mrs. G. Ganstad, Fremont, Wn, Emil Lovegren, Preston, Wash, Esten L. Bahle, Past. John J. Maakestad, Suttons Bay, Mich, Peter Nielsen, Oleander, Cal, H. P. Petersen, Fresno, Cal, Ole H. Stenbakken, Nerstrand, Minn, Ole E. Nøgaard, Norway Lake, Minn, A. Larson, Rockford, Wn, Ole G. Helseth, Lawndale Minn, Mrs. S. Østen, Andreas Østen, Past. T. Rosholdt, Norwegian Grove, Minn, Past. Th. Johnson, Norseland, Minn, O. K. Ellingson, Strand, Minn, E. O. Jargo, Nora, Wis, Ole Langsaw, Silverton, Oreg, Mina Gallickson, Silverton, Oreg, Hilda Larson, Stanwood, Wash, O. A. Myklejord, Storgton, Wis, Halvor Larson, Story City, Iowa, hver 50 Cts.

Bidrag til Pacific Lutheran-University.

Gust. Skogrud, Parkland, Wn, \$2, Ingvald Holt, 50 Cts, Henry Sand, 25 Cts.

Parkland, Wash, Jan. 27. 1898. T. Larsen, Kasserer.

RETTELSE.

*) I Herald No. 51 f. A. staar i Kvitteringslisten: Fra Past. A. E. Lien's Mgh. osv. skulde være fra Past. A. E. Lien, personlig \$10, samt C. O. Hauer skulde være C. O. Hauer, Gary, Minn.

HOUGHTON & SMITH Printers.

Good work. Quick work. Prices Reasonable.

1113 C. Street. TACOMA, Wn.

Where is the place They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Clampie Flour	\$1.25 per sack, per 50l \$4.90
White Swan Flour	1.30 per sack, per 50l 4.90
White Rose Flour	1.15 per sack, per 50l 4.50
Best Soft Flour	1.10 per sack, per 50l 4.30
Winnipeg Flour	95 per sack, per 50l 3.70
Big Bend Flour	1.15 per sack, per 50l 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per 50l \$4.30.

5 Gl. Keeps Gold Drip Syrup	80c.
Fruit Jar's measure, 70c 55c Quets 65c 1/2 Gl 75c.	
Arbuches Coffee,	15c.
2 lbs. Luxury Coffee which is better than Arbuckles	25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a full line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE 105. - - - - - Tacoma Wa. A.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. O. Johnson.	President
G. Steinbach.	Vice President
O. S. Gaatvold.	Cashier

Schaler 5 per Cent Rente paa Spareindbetalinger.

Rjæber og følger Begier paa alle levende Øer i de Fjærnede ølater, Canada og Europa, samt "Money Order" paa alle Postkontorer i Kongr, Øverrige Danmark og Finland.

General Agenter for de bedste transatlantiske Dan skillede Væder. Agenter for alle ufolgt R. F. R. R. Sand i Washington

::: METROPOLITAN :::
::: SAVINGS BANK :::
Incorporeret 1899

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts

Åaben daglig fra Kl. 10. til 12.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Subskribt Kapital	\$200,000
V. B. Cassar.	President
C. W. Guze.	V. President
H. S. Selvig.	Cashier
J. C. Vandervill.	Ass't Cashier.

Directors.

Samner C. E. Stiles, C. W. Griggs, J. W. Anderson, W. E. Colmes, Eric. Guener, Geo. D. Eaton, V. B. Cassar, C. W. Guze, J. C. Vandervill.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udlænses paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsvilkør. Værdninger paa alle Øer i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.